

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marcvlfī Monachi Formvlarvm Libri Dvo

Marculfus <Monachus>

Paris, 1635

II. Conceßio Regis de hoc priuilegio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10644

creuimus roborari. Actum ibi, sub
die illo, anno illo.

II. *Concessio Regis ad hoc
priuilegium.*

ILle Rex, viris Apostolicis, patri-
bus nostris, necnon & inlustri-
bus viris, illi Comiti, vel omnibus
Agentibus, presentibus & futuris.
Oportet enim clementiam princi-
palem, vt inter ceterorum petiti-
ones sacerdotibus debeat benignū
accommodare auditum, & quod
pro timore diuini nominis postula-
tur, ponatur proculdubio ad effe-
ctum, vt fiat in mercedem coniun-
ctio, dum pro quiete seruorum Dei
congrua impertitur portio, quia fi-
des perfecta non dubitat ad Altissi-
mi gratiam pertinere, quod secun-
dum sacra elogia præcipuè dome-
sticis fidei deuota mēte impēditur,

14 MARCVLFI MONACHI
quia scriptum est. *Beati pauperes spi-
ritu, quoniam ipsorum est regnum celo-
rum.* Ergo dum & ille Episcopus,
aut Abas, aut inluster vir, mona-
sterium in honore illius, in pago il-
lo, aut super proprietate, aut super
fisco, noscitur ædificasse, vbi ad præ-
sens ille Abas, vel turba plurima
monachorum adunata esse noscun-
tur: ad petitionem illius clementia
nostra, pro quiete ipsorum seruo-
rum Dei, præceptionem vigoris no-
stri placuit propalare, sub quo tran-
quillitatis ordine, domino prote-
gente ipsi monachi iuxta religionis
normam perpetim valeant residere,
elegimus, vt & hac serie debeat ple-
nius declarari, quia nihil de canoni-
ca institutione conuellitur, quic-
quid domesticis fidei, per tranquil-
litatis pacem conceditur. Nec no-
bis aliquis detrahendo æstimet in-
id noua decernere carmina, dum

ab antiquis iuxta constitutionem Pontificum, per Regalem sanctionem monasteria sanctorum illorum, vel cætera in regno nostro sub libertatis priuilegium videntur consistere, ita & præsens valeat Deo adiutore constare. Ergo, si quid in villabus, mancipiis, vel reliquis quibuscumque rebus, atque corporibus, aut regio munere, aut superscripti illius, vel à quibuslibet est delegatum, aut deinceps fuerit additum, iuxta quod ab illo pontifice vel cæteris domnis Episcopis ad præfatum monasterium iuxta quod eorum continet priuilegium, quod nobis præfatus ille protulit recensendum, sancitum esse cognouimus, nullus Episcoporum vt diximus, nec præsens, neque si fuerint successores seu archidiaconi, vel eorum ordinatores, vel quælibet persona, possit quocumque ordine de

16 MARCVLFI MONACHI
loco ipso auferre, aut aliquam potestatem sibi in ipso monasterio, præter id quod scriptum est adaptare, vel aliquid per commutationis titulum minuere, aut de ministerij ornamentis, vel de altari, vel de offerzione in altario inlata abstollere, nec ad ipsum monasterium vel cellulas eius, nisi tantum pro lucranda oratione (illud ipsum, si fuerit, cum voluntate Abbaris, vel eius congregationis) absque dispendio eorum, aliter accedere penitus non præsumat. Quo facilius secundum delegationis votum, vel huius seriei auctoritatem, ad ipsum monasterium absque ullius inquietudine, ibidem cuncta proficiant in augmentis. Adiciendum, ut nulli penitus iudicum, vel cuiuslibet hominum licentia sit, de rebus præfati monasterij, absque voluntate eorum seruorum Dei, in aliquo iniquiter defraudari, aut temerario

merario spiritu suis vsibus vsurpare. Ne, quod primitus est, & Dei iram incurrat, & nostram offensam, vel à fisco graue damnum sustineat. Illud nobis pro integra mercede nostra placuit addendum, vt tam quod ex nostra largitate, quàm delegatione ipsius, vel cæterorum, aut cuiuslibet, ibidem est aut fuerit deuoluta possessio, quòque tempore, nulla iudiciaria potestas, nec præsens, nec succidia, aut ad causas audiendum, aut aliquid exactandum, ibidem nõ præsumat ingredi, sed sub omni emunitate hoc ipsum monasteriũ vel congregatio sua, sibi met omnia fæda concessa debeant possidere: Et quicquid exinde fiscus noster, forsitan de eorum hominibus, aut de ingenuis, aut de seruiantibus in eorum agris commanentibus, vel vndecumque poterat sperare, ex indulgentia nostra, in luminaribus

18 MARCVLFI MONACHI
ipsius sancti loci, vel stipendiis san-
ctorum Dei, tam nobis in Dei no-
mine viuentibus, quàm per tempo-
ra succidentibus Regibus, & pro
mercedis compedio, debeant cun-
ctâ proficere, vt pro æterna salute,
vel felicitàte patriæ seu Regis, con-
stanter delectet ipsis monachis, im-
mensam domini pietatem iugiter
implorare. Quod præceptum de-
creti nostri, Christo in omnibus suf-
fraganti, vt firmior habeatur, &
perenniter cõfirmetur, subscriptio-
ne manus nostræ; infra studuimus
confirmari.

III. EMVNITAS REGIA.

MAximum Regni nostri auge-
re credimus munimentum,
si beneficia oportuna locis ecclesia-
rum, *aut cui volueris dicere*, beneuola
deliberatione concedimus, ac Do-
mino protegēte stabiliter perdurare